

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

636. An translatus utcumque demum intendens agere contra Titularem, qui non consensit translationi, ad concludendum processum suum teneatur intimare literas, & instrumenta reservationis ei, à quo ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

namque est, agi ex ipsis literis, & simul ex instrumento translationis, in quo consumitur, & perficitur gratia translationis. Unde hæc tria necessaria sunt exhibenda coram Iudice pro substantiando hoc processu executivo; nempe litera reservationis pensionis, facultas transferendi, & instrumentum translationis facta, quæ omnia non tantum singula considerantur, sed tanquam simul unita, & ordinata ad unum finem, ita ferè Lott. n. 303, & ex eo Corrad. loc. cit. n. 55. Et sic, cum dictum instrumentum habeat in ventre dictam reservationem vigore facultatis transferendi, hæc tria non sunt considerata distinctim, & per se, sed mixtim, & tanquam constituenta unum integrale. Corrad. *ibid.*

6. Porro via hæc ex parte translatarii dupliciter intentari potest. Primò dirigendo processum ad finem obtinendi contra titularem sententiam declaratoriam incursis censurarum, in literis reservationis contentarum. Secundò dirigendo processum ad finem simpliciter compellendi titularem solvere per capturam personæ, sequestrationem, & subhastationem bonorum. Qui duo processus, etsi intendantur in eundem scopum, nempe cogendi debitorem ad solvendum, quia tamen nituntur diversis mediis, diversimodè instituuntur juxta diversam naturam unius mediæ ab alio. Lott. num. 309. Hinc, dum translatarius intentat processum pro obtinenda declarativa, de essentia, & substantia hujus processus est, post production literarum, & instrumentum processum, quatuor fieri citationes monitoriales distinctim executas, pro totidem audientis ad dicendum, se paruisse literis, ex quibus citationibus constituatur contumax in parendo; uti enim sine hac contumacia non potest decerni declaratoria, ita nec in materia Censurarum potest constitui contumacia, nisi canonice monito debitore. Lott. à num. 310. Idque, nempe quòd monitioni præmittantur dictæ quatuor citationes, potius invaluisse ex stylo Curie, quàm ex rigore Juris, dicit n. 313. ex Mandos. *trac. de monit. q. 11. & q. 36.* Dum verò translatarius simpliciter agit pro executione, seu mandato executivo, non est necessaria aliqua terminorum servatio: Nimirum neque jam dictorum quatuor, neque aliorum quatuor, quos aliàs de stylo fori in quolibet Iudicio summario servari oportet. Lott. n. 315, licet n. 316. dicat, eos omnino necessarios, ubi proponerentur literæ inæquibiles, & reus instrueret sibi processum pro absolutione. Neque pro substantia istius processus exigitur libellus aliquis; quia in summaris, qualis est, & dicitur omnis causa executiva, talis solemnitas rejicitur. Lott. à num. 338.

Questio 636. An translatarius, utcumque demum intendens agere contra titularem, qui non consensit translationi, ad concludendum processum suum teneatur intimare literas, & instrumenta reservationis ei, à quo petitur solutio, & easdem justificare?

1. Respondeo ad primum affirmativè: Sic enim Rexigit manifesta ratio finis, ut ei, à quo petitur solutio, intimetur dictæ literæ, ut eis visis deliberare possit, an contendere, vel cedere debeat. Lott. cit. q. 40. n. 345.

2. Respondeo ad secundum primò: Quo ad ju-
P. Leuten. Fori. Benef. Tom. III.

stificationem illam translatarius eodem jure, & privilegio uti potest, nec plus gravari debet, quàm gravaretur quò ad hoc ipse transferens. Lott. num. 346. Proinde translatarius non tenetur justificare reservationem primitus factam, nisi quatenus ipsa transferens teneretur, & consequenter, si dicta reservatio proponeretur facta motu proprio, uti tunc non teneretur eam justificare pensionarius (cum ea sit vis gratiæ motu proprio facta, ut Papa censeatur ex comperta veritate suppositorum eam fecisse, ac sic nullà alià opus sit justificatione, ut Abb. inc. dudum, de privileg. nu. 3. Gabriel. de claus. conclus. 2. n. 89.) ita nec translatarius. Lott. n. 348. & 349. juxta decis. Rota in Firmam. pens. 26. Feb. 1626. & 23. Jan. 1627. ubi dictum, quòd eadem ratione remittitur necessitas justificandi respectu gratiæ ipsius translationis, quando ea esset concessa motu proprio, nisi forte, ut Rota decis. 645. nu. 3. p. 1. Recent. respectu alicujus qualitatatis Papa habuisset relationem ad narrativam ipsius translatarii per verba consueta: *ut asserit.*

3. Respondeo ad secundum secundò: Extra hunc casum reservatæ pensionis purè motu proprio, translatarius teneretur gratiam justificare, nisi ab hoc onere releveretur ex possessione, seu quasi possessione. Lott. cit. n. 349.

Questio 637. Qualiter translatarius releveretur ab onere justificandi gratiam translationis ex quasi possessione exigendi pensionem respectu talis, qui non consensit pensioni?

1. Respondeo primò: Quando ipse translatarius est in dicta quasi possessione exigendi, peritque in ea manuteneri, ac pro decursis, & decurrendis terminis sibi relaxari, seu concedi mandatum executivum, ad nullam teneretur justificationem; nempe neque literas reservationis, neque habilitatem suam, aut transferentis, teneretur justificare, sed sufficit ostendere literas expeditas, & translationem factam sequè esse in quasi possessione exigendi. Lott. cit. q. 40. n. 350. citans Mohed. decis. 9. n. 1. de caus. poss. & propriet. Put. decis. 239. nu. 2. l. 1.

2. Respondeo secundò: Dum translatarius nunquam adhuc exegit, transferens tamen exegit, per tempus aliquod etiam longum, non tamen longissimum, & translatarius agit contra titularis successorem, qui non consensit, nec solvit, teneretur translatarius tam suam translationem, quàm gratiam transferentis justificare; eum enim in iudicio duo asserat; nempe subjectum transferibile, quod pendet à justificatione reservationis, & factum translationis, quod pendet ab eo, an ea legitime facta sit in personam habilem; dum ab eo, à quo petitur solutio, utrumque negatur, utrumque etiam ab actore est probandum. Lott. n. 351. & 352. Neque dicas, non esse gravandum translatarium, saltem in justificando gratiam reservationis, stante quasi possessione transferentis, cujus jure utitur. Nam etsi transferenti competierit possessorium summarissimum retinendæ, etiam contra hunc novum successorem, qui nusquam solvit juxta dicta supra. Competere tamen idem non potest translatario, utpote in quem non transfertur possessio, quæ fuerat apud transferentem, juxta quoque dicta supra, & sic translatarius non cogitur in hoc casu justificare, tanquam impeditus uti jure in se transmissio, sed tanquam non valens uti jure in se